

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ (Descriptive Correlational Design) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะซึมเศร้า พฤติกรรมการรับประทานอาหาร พฤติกรรมการรับประทานยาและการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวาย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ผู้ป่วยที่มีภาวะหัวใจวาย ที่ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ามีภาวะหัวใจวายที่มีสาเหตุมาจากโรคหัวใจและระบบไหลเวียนเลือด ทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่มารับบริการที่แผนกผู้ป่วยนอก คลินิกอายุรกรรม โรงพยาบาลศูนย์ระยอง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ป่วยที่มีภาวะหัวใจวายที่มารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก คลินิกโรคหัวใจ โรงพยาบาลศูนย์ระยอง โดยกำหนดคุณสมบัติดังนี้

1. ได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ามีภาวะหัวใจวายที่มีสาเหตุมาจากโรคหัวใจและระบบไหลเวียน ดังนี้

1.1 สาเหตุของภาวะหัวใจวายมาจากโรคหัวใจและระบบไหลเวียน ได้แก่ โรคหลอดเลือดหัวใจตีบ กล้ามเนื้อหัวใจขาดเลือด กล้ามเนื้อหัวใจตาย ความดันโลหิตสูง

1.2 มีอาการคงที่ ไม่มีอาการหอบเหนื่อยแน่นหน้าอกภายใน 12 - 24 ชั่วโมงก่อนการให้ข้อมูล

2. ไม่มีภาวะแทรกซ้อนด้วยโรคที่มีพยาธิสภาพเกี่ยวกับ โรคเบาหวาน โรคไต หรือ ไทรอยด์เป็นพิษ

3. มีอายุ 20 ปีขึ้นไป

4. สามารถสื่อสาร เข้าใจภาษาไทยได้ดี และยินดีให้ความร่วมมือในการทำวิจัย

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีการเปิดตารางวิเคราะห์ค่าอำนาจทดสอบ ประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างในการหาความสัมพันธ์

โดยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ .05 ค่า Power เท่ากับ .80 และ Effect Size เท่ากับ .20 ได้ค่าประมาณกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 197 ราย ผู้วิจัยได้เพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็น 199 ราย เลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรม

ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามแบบเลือกตอบและเติมข้อความลงในช่องว่าง ข้อคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่ได้รับการวินิจฉัยด้วยภาวะหัวใจวาย จำนวนครั้งที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลด้วยภาวะหัวใจวายในปีที่ผ่านมา ระดับความรุนแรงของภาวะหัวใจวาย โดยใช้ NYHA Functional Classification

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามภาวะซึมเศร้า

ผู้วิจัยใช้แบบวัดความซึมเศร้าของซุง (Zung Self - Rating Depression Scale) แปลโดย นันทิกา ทวิชาชาติ และคณะ (2531) เป็นแบบเลือกตอบประมาณค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ซุงออกแบบมาเพื่อประเมินภาวะซึมเศร้าครอบคลุมอาการเจ็บป่วยทั้งหมด มีจำนวน 20 ข้อ ผู้ป่วยสามารถตอบแบบสอบถามเองได้ โดยมีคำถามเชิงลบในทิศทางตรงข้ามกับภาวะซึมเศร้า ข้อ 2, 5, 6, 11, 12, 14, 16, 17, 18 และ 20 ส่วนข้อ 1, 3, 4, 7, 8, 9, 10, 13, 15 และ 19 เป็นข้อคำถามเชิงบวกมีทิศทางเดียวกับภาวะซึมเศร้า การให้คะแนนเป็นแบบเลือกตอบ 4 ข้อ ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.76 ได้มีการนำไปใช้ในกว่า 30 ประเทศยังไม่พบปัญหาเรื่องการใช้แบบประเมินข้ามวัฒนธรรมและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของงานวิจัยครั้งนี้ เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ข้อความเชิงบวก	ข้อความเชิงลบ
ไม่เป็นเลยหรือน้อยครั้ง	1 คะแนน
เป็นบางเวลาหรือเป็นบางครั้ง	2 คะแนน
เป็นค่อนข้างบ่อย	3 คะแนน
เป็นเกือบตลอดเวลา	4 คะแนน

การประเมินโดยรวม มีคะแนนต่ำที่สุด 20 คะแนน คะแนนสูงสุดที่ 80 คะแนน ต้องแปลงเป็นคะแนนเต็ม 100 คะแนน เพื่อจัดระดับการประเมินค่าทางคลินิกของภาวะซึมเศร้าดังนี้ (Zung, 1965)

$$SDS \text{ Index} = \text{Score} \times 1.25$$

เมื่อ	SDS Index	คือ	Self-Rating Depression Scale Index
	Score	คือ	คะแนนดิบที่ประเมินได้

การประเมินค่าทางคลินิก

ต่ำกว่า 50	ไม่มีภาวะซึมเศร้า
50 - 59	มีภาวะซึมเศร้าระดับต่ำ

60 - 69 มีภาวะซึมเศร้าระดับปานกลาง

70 ขึ้นไป มีภาวะซึมเศร้าระดับรุนแรง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานอาหารเฉพาะโรค

เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานอาหารเฉพาะโรคของผู้ป่วยภาวะหัวใจวายของ จิราภรณ์ มีชูสิน (2552) ประกอบด้วย การเลือกรับประทานอาหารที่มีโซเดียมต่ำและ การลดการรับประทานอาหารที่มีรสเค็ม การลดอาหารที่มีไขมันสูง และการรับประทานอาหารที่มีปริมาณเหมาะสมและหลีกเลี่ยงอาหารที่ไม่เหมาะสมกับภาวะหัวใจวายเช่น กาแฟ ชา เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และปรับเพิ่มข้อคำถามเกี่ยวกับปริมาณน้ำให้สอดคล้องกับภาวะหัวใจวาย

แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานอาหารเฉพาะโรคนี้ประกอบด้วยข้อคำถาม 24 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 0 - 10 ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีค่า Content Validity Index (CVI) เท่ากับ 0.96 ได้นำไปใช้กับผู้ป่วยภาวะหัวใจวายจำนวน 30 คน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .78

การแปลผลคะแนนรวมพฤติกรรมการรับประทานอาหารเฉพาะโรคใช้วิธีการหาอันตรภาคชั้น โดยใช้ค่าพิสัย 3 ระดับ มีคะแนนรวมพฤติกรรมการรับประทานอาหารเฉพาะโรคอยู่ระหว่าง 0 - 240 คะแนน การแปลผลแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

161.00 - 240.00	คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมการรับประทานอาหารเฉพาะโรคในระดับสูง
-----------------	---

81.00 - 160.00	คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมการรับประทานอาหารเฉพาะโรคในระดับปานกลาง
----------------	---

0.00 - 80.00	คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมการรับประทานอาหารเฉพาะโรคในระดับต่ำ
--------------	---

การแปลผลคะแนนพฤติกรรมการรับประทานอาหารรายข้อ แต่ละข้อมีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 10 ใช้วิธีการหาอันตรภาคชั้นโดยใช้ค่าพิสัย 3 ระดับ ดังนี้

6.67 - 10.00	คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับสูง
--------------	------------------------------------

3.34 - 6.66	คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง
-------------	--

0.00 - 3.33	คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับต่ำ
-------------	------------------------------------

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานยา

เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานยาของ จิราภรณ์ มีชูสิน (2552) ข้อคำถามประกอบด้วย การปฏิบัติตัว หรือกิจกรรมของผู้ป่วยภาวะหัวใจวายในการรับประทานยา ที่ถูกต้องตามแผนการรักษา มีความถูกต้องของชนิด จำนวน และความสม่ำเสมอในการรับประทานยา

รวมทั้งการมาตรวจตามนัด จึงประกอบด้วย ข้อคำถาม 6 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตรฐานประมาณค่า 0 - 10 ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านและได้นำไปใช้กับผู้ป่วยภาวะหัวใจวาย จำนวน 30 คน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .83

การแปลผลคะแนนพฤติกรรมการรับประทานยาอย่างสม่ำเสมอ พิจารณาจากคะแนนรวมใช้วิธีการหาอันตรายภาคชั้นโดยใช้ค่าพิสัย 3 ระดับ มีคะแนนรวมพฤติกรรมการรับประทานยาอย่างสม่ำเสมออยู่ระหว่าง 0 - 60 คะแนน การแปลผลแบ่งออกเป็น 3 ระดับดังนี้

41.00 - 60.00 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมการรับประทานยาในระดับสูง

21.00 - 40.00 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมการรับประทานยาในระดับปานกลาง

0.00 - 20.00 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมการรับประทานยาในระดับต่ำ

การแปลผลคะแนนพฤติกรรมการรับประทานยารายข้อ แต่ละข้อมีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง 0 - 10 ใช้วิธีการหาอันตรายภาคชั้นโดยใช้ค่าพิสัย 3 ระดับ ดังนี้

6.67 - 10.00 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับสูง

3.34 - 6.66 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง

0.00 - 3.33 คะแนน หมายถึง มีพฤติกรรมในระดับต่ำ

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวาย

เป็นแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวายที่ผู้วิจัยประยุกต์มาจากแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวาย ของ จิราภรณ์ มีชูสิน (2552) ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน มีค่า Content Validity Index (CVI) เท่ากับ 0.97 ได้นำไปใช้กับผู้ป่วยภาวะหัวใจวาย จำนวน 30 คน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 ผู้วิจัยได้ปรับแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวาย ประกอบด้วย การรับรู้เกี่ยวกับอาการหอบเหนื่อย จำนวน 5 ข้อ การรับรู้ความทนในการทำกิจกรรมลดลง จำนวน 8 ข้อ และการรับรู้อาการบวม จำนวน 5 ข้อ แบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวายนี้ประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 18 ข้อ ลักษณะคำตอบเป็นมาตรฐานประมาณค่า 0 - 10 การแปลผลคะแนนการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวาย แบ่งการแปลผลคะแนนเป็นโดยรวม รายด้าน และรายข้อ

การรับรู้ความรุนแรงโดยรวม มีคะแนนรวมอยู่ระหว่าง 0 - 180 พิจารณาแบ่งคะแนนรวมของการรับรู้ความรุนแรงของผู้ป่วยภาวะหัวใจวายโดยใช้ค่าพิสัย 3 ระดับ ดังนี้

121.00 - 180.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวายในระดับสูง

61.00 - 120.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวายในระดับปานกลาง

0.00 - 60.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวาย
ในระดับต่ำ

การรับรู้ความรุนแรงด้านอาการเหนื่อยหอบอยู่ระหว่าง 0 - 50 พิจารณาแบ่งคะแนนด้าน
อาการเหนื่อยหอบใช้วิธีการหาอันตรายภาคชั้นโดยใช้ค่าพิสัย 3 ระดับ ดังนี้

33.35 - 50.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงอาการเหนื่อยหอบ
ในระดับสูง

16.68 - 33.34 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงอาการเหนื่อยหอบ
ในระดับปานกลาง

0.00 - 16.67 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงอาการเหนื่อยหอบ
ในระดับต่ำ

การรับรู้ความรุนแรงด้านความทนในการทำกิจกรรมอยู่ระหว่าง 0 - 80 พิจารณาแบ่ง
คะแนนด้านความทนในการทำกิจกรรมใช้วิธีการหาอันตรายภาคชั้นโดยใช้ค่าพิสัย 3 ระดับ ดังนี้

53.35 - 80.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงความทนในการทำ
กิจกรรมในระดับสูง

26.68 - 53.34 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงความทนในการทำ
กิจกรรมในระดับปานกลาง

0.00 - 26.67 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงความทนในการทำ
กิจกรรมในระดับต่ำ

การรับรู้ความรุนแรงด้านการอากรบวมอยู่ระหว่าง 0 - 50 พิจารณาแบ่งคะแนนด้าน
อาการบวมใช้วิธีการหาอันตรายภาคชั้นโดยใช้ค่าพิสัย 3 ระดับ ดังนี้

33.35 - 50.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงอาการบวมในระดับสูง

16.68 - 33.34 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงอาการบวมในระดับปานกลาง

0.00 - 16.67 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงอาการบวมในระดับต่ำ

การรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวายเป็นรายข้อ แต่ละข้อมีค่าคะแนนอยู่ระหว่าง
0 - 10 ใช้วิธีการหาอันตรายภาคชั้นโดยใช้ค่าพิสัย 3 ระดับ ดังนี้

6.67 - 10.00 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงในระดับสูง

3.34 - 6.66 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงในระดับปานกลาง

0.00 - 3.33 คะแนน หมายถึง มีการรับรู้ความรุนแรงในระดับต่ำ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ดังนี้

การหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

แบบสอบถามภาวะซึมเศร้า แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานอาหาร แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานยา และแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของอาการได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหามาแล้วและมีคุณภาพดี (CVI > .80) (Polit & Hungler, 1999) จึงไม่ได้นำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาซ้ำ

การหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามภาวะซึมเศร้า แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานอาหาร แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานยา และแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของอาการไปทดลองใช้กับผู้ป่วยภาวะหัวใจวายจำนวน 30 คน แล้วนำข้อมูลที่ได้มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Coefficient Alpha) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาวะซึมเศร้าเท่ากับ .91 แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานอาหารเท่ากับ .73 แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานยาเท่ากับ .74 และแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวายเท่ากับ .86 และเมื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 199 ราย พบว่าค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามภาวะซึมเศร้าเท่ากับ .79 แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานอาหารเท่ากับ .72 แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานยาเท่ากับ .70 และแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวายเท่ากับ .71

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้ทำการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างโดยขอรับการพิจารณาจริยธรรมจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และโรงพยาบาลที่เป็นแหล่งเก็บข้อมูลวิจัย เมื่อผ่านการอนุมัติแล้ว ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การศึกษาให้กลุ่มตัวอย่างทราบและอธิบายให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงสิทธิในการตอบรับหรือปฏิเสธในการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้โดยไม่มีผลกระทบต่อการรักษา และชี้แจงให้กลุ่มตัวอย่างทราบว่าข้อมูลที่ได้จะถูกเก็บเป็นความลับและนำเสนอในภาพรวมและนำไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น รวมทั้ง กลุ่มตัวอย่างสามารถขอถอนตัวออกจากการศึกษาได้โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ และไม่มีผลต่อการรักษาที่ได้รับ เมื่อกลุ่มตัวอย่างตกลงเข้าร่วม ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างลงนามยินยอมเข้าร่วมการศึกษาจึงดำเนินการรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนและวิธีการรวบรวมข้อมูล

หลังจากได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศูนย์ระยอง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์และขออนุญาตดำเนินการศึกษา
2. หลังจากได้รับอนุญาตแล้ว ผู้วิจัยพบหัวหน้าแผนกผู้ป่วยนอก คลินิกโรคหัวใจ เพื่อชี้แจงรายละเอียดของการศึกษา และขอความร่วมมือในการศึกษา
3. ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนด จากนั้นผู้วิจัยพบชี้แจงวัตถุประสงค์ของการศึกษา พร้อมทั้งขอความร่วมมือในการศึกษาโดยยึดตามหลักการพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง
4. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามภาวะซึมเศร้า แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานอาหาร แบบสอบถามพฤติกรรมการรับประทานยา และแบบสอบถามการรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวาย ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามพร้อมทั้งอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามโดยละเอียด และเปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างซักถามสิ่งที่ไม่เข้าใจ โดยใช้เวลาในการตอบแบบสอบถามประมาณ 30 นาที สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีปัญหาในการตอบแบบสอบถามเนื่องจากไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้ ผู้วิจัยจะเป็นผู้อ่านแบบสอบถามให้ผู้ป่วยฟัง และให้ตอบที่ละข้อจนครบตามแบบสอบถาม ขณะกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยประเมินอาการของกลุ่มตัวอย่าง ถ้าพบมีอาการเหนื่อย แน่นหน้าอก ให้กลุ่มตัวอย่างหยุดพัก รายงานพยาบาลหน้าห้องตรวจเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้รับการตรวจรักษาจากแพทย์ก่อนและจะยุติการสัมภาษณ์ในครั้งนี้
5. ในกรณีที่กลุ่มตัวอย่างถึงคิวเข้ารับการตรวจขณะกำลังตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างเข้ารับการตรวจก่อน และขอความร่วมมือให้ช่วยตอบแบบสอบถามให้เสร็จสมบูรณ์ หลังจากได้รับการตรวจเรียบร้อยแล้ว
6. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป มีรายละเอียดดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ป่วย โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. วิเคราะห์คะแนนภาวะซึมเศร้า พฤติกรรมการรับประทานอาหาร พฤติกรรมการรับประทานยา การรับรู้ความรุนแรงของภาวะหัวใจวายด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะซึมเศร้า พฤติกรรมการรับประทานอาหาร พฤติกรรมการรับประทานยา และการรับรู้ความรุนแรงของอาการโดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เชิงอันดับแบบสเปียร์แมน (Spearman Rank: Order Correlation Coefficient) เนื่องจากการกระจายของข้อมูลไม่เป็นแบบโค้งปกติ